

ČERVENO

Kubík pobíhá po zahradě. Čeká, až tatínek rozdělá oheň. Maminka mezitím připravuje vuřty na opékání. Bude večer, ale venku je ještě světlo a teplo. Je znát, že se blíží léto. Kubík přemýšlí, jak jdou vlastně za sebou roční období. Ví, že jsou čtyři. Jaro, léto, podzim a zima. Kdyby se Kubík někdo zeptal, které roční období má nejraději, asi by jenom pokrčil rameny. Má rád jaro, léto, podzim i zimu.

Na jaře může pozorovat květiny, motýly a také je všude plno mláďátek. V létě stačí vyběhnout ven v kraťasech a v tričku. Na podzim voní vzduchem spadané listí a děti běhají pouštět draky. V zimě je také zábava, když napadne sníh. Ne, opravdu by neuměl vybrat jedno roční období, které má nejraději.

JARO LÉTÁ S MOTÝLY,
NEŽ USEDNE NA CHVÍLI,
NA VOŇAVÝ KVĚT
A PAK LETÍ ZPĚT.

LÉTO RYBNÍK OHŘÍVÁ,
PAK HLAVIČKOU ZAKÝVÁ,
POTOM U VODY, SVAČÍM JAHODY.



PODZIM STROMY OZDOBÍ, NEŽ ZVÍŘÁTKA ZÁSOPY,
CELÉ OD ROSY, Z LESA NANOSÍ.

ZIMA UMÍ ZÁZRKY. KDYŽ UKÁŽE NA MRAKY,
ZAČNE PADAT SNÍH Z MRAKŮ ŠEDIVÝCH.



To všechno má klučina rád. Jaro, léto, podzim i zimu.

„Kdepak jste s těmi vuřtíky. Oheň už plápolá,“ volá tatínek.

Opékání má Kuba taky rád. Venku poletují první netopýři a z lesa je slyšet soví houkání. Ptáci zpívají večer jiné písničky než ráno, to už Kubík pozná.

„Kdyby tak mohli ochutnat skřítčkové. Jestlipak jedí opečené vuřty?“ zajímá Kubíka.

„Tak se jich zeptáme,“ navrhuje tatínek. Asi by skřítčky také rád spatřil na vlastní oči.

„Kolik je skřítků?“ ptá se tatínek.

„Je jich pět: Raňásek, Dopolňásek, Poledňásek, Odpoňásek a Večernásek,“ odpovídá chlapeček vesele.

„Tak opečeme ještě pět vuřtů. Ať nejdeme na návštěvu s prázdnýma rukama,“ vykládá tatínek.

